



Vlaams
Parlement

stuk **1703** (2011-2012) – Nr. 8
ingediend op 1 juli 2013 (2012-2013)

Voorstel van decreet

van de heren Ludwig Caluwé, Bart Van Malderen, Kris Van Dijk
en Philippe De Coene

houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Wilfried Vandaele

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Philippe De Coene.

Vaste leden:

de heer Paul Delva, mevrouw Els Kindt, de heren Johan Verstreken, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Jo De Ro;
de heren Philippe De Coene, Chokri Mahassine;
mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck, de heer Marius Meremans;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

de dames Vera Jans, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens, mevrouw Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Jan Penris, Wim Van Dijck;
de heren Peter Gysbrechts, Bart Tommelein;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Jan Roegiers;
de heren Wilfried Vandaele, Kris Van Dijck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Stukken in het dossier:

- 1703** (2011-2012) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Advies van de Raad van State
– Nr. 3: Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
– Nr. 4 en 5: Verslagen over hoorzitting
– Nr. 6 en 7: Amendementen

INHOUD

1. Toelichting van het voorstel van decreet door de heer Bart Van Malderen	4
2. Algemene bespreking	5
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	5
4. Eindstemming	12
Gebruikte afkortingen	13
Tekst aangenomen door de commissie	14

Op 4 juli 2012 werd het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie ingediend bij het Vlaams Parlement (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/1).

Op voorstel van de indieners werd over het voorstel van decreet advies ingewonnen bij de Raad van State en bij de SARC (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/2 en 3).

Op 5 februari 2013 werd het voorstel van decreet in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media toegelicht, waarbij tevens besloten werd om een aantal hoorzittingen te organiseren.

Op 16 april 2013 organiseerde de commissie een hoorzitting met vertegenwoordigers van VMMA, SBS, VRT, Telenet, Belgacom en Test-Aankoop (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/4). Een tweede hoorzitting met deskundigen en academici van DearMedia, UGent, VUB, UA en VOTP vond plaats op 7 mei 2013 (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/5).

Op 21 mei 2013 organiseerde de commissie een besloten hoorzitting om bijkomende informatie in te winnen in het kader van het voorstel van decreet. Hierbij werden VMMA, SBS, VRT, Telenet en Belgacom gehoord.

Op 11 en 25 juni 2013 organiseerde de commissie de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. Tijdens deze laatste vergadering vond de stemming plaats.

1. Toelichting van het voorstel van decreet door de heer Bart Van Malderen

De heer *Bart Van Malderen* stelt dat de kern van het voorstel van decreet vervat ligt in artikel 2. Er wordt een nieuw eerste lid in artikel 180 van het Mediadecreet ingevoegd, dat luidt als volgt: “Dienstenverdelers geven de lineaire omroepprogramma’s onverkort en in hun geheel door.”. Deze bepaling geldt ook voor de bijbehorende diensten. Daaronder wordt onder meer verstaan: ondertiteling, audiobeschrijving, gebarentaal en auditieve ondertiteling.

Elke functionaliteit die een dienstenverdelers aan de eindgebruikers met betrekking tot deze lineaire omroepprogramma’s, of een deel ervan, aanbiedt, vergt daarom vooraf de uitdrukkelijke en bijzondere toestemming van de betrokken omroeporganisatie.

De heer Van Malderen realiseert zich dat de beknoptheid van het artikel omgekeerd evenredig is met de discussie die er al is geweest en nog zal worden gevoerd. De indieners menen echter dat de integriteit van het programmasignaal van lineaire omroepprogramma’s gewaarborgd moet zijn. In de eerste plaats moet dat de eindgebruiker de waarborg verlenen dat hij het lineaire omroepprogramma – dat onder een welbepaald merk of welbepaalde titel wordt aangeboden en waarop hij bewust afstemt – kan bekijken zoals dat initieel door de omroeporganisatie op basis van haar programmaschema is bedoeld.

De integriteit van het programmasignaal moet de eindgebruiker de waarborg verlenen dat het lineaire omroepprogramma het Mediadecreet naleeft. Het lineaire omroepprogramma is immers precies in die vorm door de omroeporganisatie onder haar redactionele verantwoordelijkheid samengesteld.

Op deze wijze wordt de waarborg verleend dat er een kwalitatief programma-aanbod blijft bestaan dat gratis is voor de eindgebruiker. Tegelijk heeft het voorstel van decreet tot doel om in de mediasector de creatie van Nederlandstalige producties aan te moedigen en de werkgelegenheid in de creatieve sector in Vlaanderen veilig te stellen. Tevens worden het pluralisme en de culturele diversiteit gerespecteerd die het Mediadecreet nastreeft.

Om deze redenen stelt de heer Van Malderen dat omroeporganisaties de controle moeten kunnen houden over het signaal van hun lineaire omroepprogramma's. Het voorstel van decreet strekt er niet toe om functionaliteiten te gaan verbieden. Het is wel de bedoeling dat, indien de dienstenverdelers aan de gebruikers functionaliteiten aanbieden, zij vooraf en uitdrukkelijk de toestemming van de betrokken omroeporganisatie krijgen.

Tot slot vestigt de heer Van Malderen er de aandacht op dat de indieners zelf hebben aangedrongen op een advies van de SARC en de Raad van State alvorens de commissiebesprekingen aan te vatten.

2. Algemene bespreking

De commissieleden stellen dat er tijdens de verschillende hoorzittingen reeds uitvoerig werd gedebatteerd over het voorstel van decreet. Dit gaf aanleiding tot een aantal amendementen. De commissieleden stellen voor onmiddellijk over te gaan tot de artikelsgewijze bespreking, waarbij de amendementen kunnen worden toegelicht. Daarbij kunnen de standpunten van de verschillende commissieleden eventueel nog uitvoerig aan bod komen.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 2

Amendement nr. 1 van de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel en Wilfried Vandaele (*Parl. St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/6) strekt ertoe artikel 2 te vervangen.

De heer *Philippe De Coene* licht toe dat de indieners willen tegemoetkomen aan de adviezen van de Raad van State en de SARC, en aan de bekommernissen die werden geformuleerd tijdens de hoorzittingen. Daarom wordt een nieuwe tekst ingediend voor artikel 2.

Het amendement houdt onder meer in dat elke functionaliteit die een dienstenverdelers aan de eindgebruikers aanbiedt en die het mogelijk maakt om lineaire televisieomroepprogramma's op een uitgestelde, verkorte of gewijzigde wijze te bekijken, onderworpen is aan de voorafgaande toestemming van de betrokken televisieomroeporganisatie. De voorafgaande toestemming is vereist van iedere televisieomroeporganisatie die onder het toepassingsgebied van artikel 154, eerste en tweede lid, valt. Dit is een reactie op de bemerking van de Raad van State dat het voorstel van decreet een aantasting zou inhouden van het vrije verkeer van diensten. Door het opleggen van een aantal beperkingen zouden een aantal buitenlandse, niet onder de Vlaamse regelgeving ressorterende televisieomroeporganisaties, hun diensten niet kunnen aanbieden. Hierdoor zouden ze niet tot de Vlaamse markt kunnen toetreden.

Het amendement stelt verder dat de betrokken televisieomroeporganisatie en de dienstenverdelers te goeder trouw moeten onderhandelen en hun toestemmingswijze op een redelijke en proportionele wijze moeten uitoefenen. Indien het landschap zou worden gedomineerd door de dienstenverdelers, zou met de oorspronkelijke formulering in het voorstel van decreet het evenwicht zoek kunnen zijn. Bij onredelijkheid of kwade trouw zou het dan de facto onmogelijk kunnen zijn dat dienstenverdelers hun diensten kunnen aanbieden.

Het amendement komt volgens de heer De Coene ook tegemoet aan de vraag van de Raad van State of de oorspronkelijke maatregel proportioneel was ten opzichte van de doelstellingen. Dit wordt hernomen in paragraaf 3.

Indien er geen overeenkomst kan worden gesloten binnen een periode van drie maanden, start de bemiddelingsprocedure. Die wordt ingeleid door de Vlaamse Regulator voor de Media. Om te vermijden dat men een te technische beschrijving van de procedure zou hebben, wordt de bepaling van de procedure aan de Vlaamse Regering gedelegeerd. Deze procedure mag drie maanden duren. Indien ook dit niet tot een akkoord leidt, kan de meest gereede partij de zaak aanhangig maken bij de bevoegde rechtbank. Die rechtbank kan dan bij de beoordeling rekening houden met principes die in het amendement omschreven zijn.

Op dit amendement worden door de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel, Wilfried Vandaele, Bart Tommelein, Bart Caron en Jurgen Verstrepen een aantal subamendementen ingediend. Het betreft de amendementen nr. 6 tot en met 8 (*Parl. St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/7).

De heer *Wilfried Vandaele* licht deze amendementen toe en verduidelijkt dat het uitgangspunt van het voorstel van decreet is dat er voldoende middelen moeten zijn om de eigen audiovisuele producties te versterken. In amendement nr. 1 staat dat de opbrengst van de tegemoetkoming van de distributeurs aan de omroepen bij voorrang gebruikt moet worden voor de eigen Nederlandstalige producties. Door amendement nr. 6 worden de woorden “bij voorrang” geschrapt. Zo komt men tegemoet aan de kritiek van de Raad van State dat het voorstel van decreet in strijd is met het Europese principe van het vrij verkeer van goederen en diensten. De heer Vandaele verwijst daarbij naar de cultuurparagraaf in het Verdrag van Maastricht, die zegt dat men in dit geval de eigen producties mag stimuleren.

Amendement nr. 7 vervangt het eerste gedeelte van de door amendement nr. 1 ingevoerde paragraaf 3. De heer Wilfried Vandaele stelt dat dit amendement een duidelijkere formulering is van de wil van de decreetgever.

Amendement nr. 8 vervangt het tweede lid van de ingevoerde paragraaf 4. De heer Vandaele verduidelijkt dat amendement nr. 1 voorziet in de mogelijkheid van een bemiddelingsprocedure indien de omroepen en de distributeurs niet tot een akkoord komen. Sommige commissieleden zijn echter voorstander van een arbitrage. De meerderheid en oppositie hebben hierover een vergelijk gevonden. Amendement nr. 8 houdt in dat, als de bemiddeling niet tot een oplossing leidt, de bemiddelende instantie een advies opstelt. De uiteindelijke arbitrage is een taak van de rechtbanken.

Ter stemming voorgelegd, worden de amendementen nr. 1, 6, 7 en 8 unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 2 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 3

Amendement nr. 2 van de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel en Wilfried Vandaele (*Parl. St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/6) strekt ertoe artikel 3 te vervangen door wat volgt:

“Art. 3. In artikel 216, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd door het decreet van 13 juli 2012, worden de woorden “artikel 180, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 180, §6”.”.

Voor de toelichting van dit amendement wordt verwezen naar amendement nr. 5.

Amendement nr. 2 en het aldus geamendeerde artikel 3 worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 4 (nieuw)

Amendement nr. 3 van de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel en Wilfried Vandaele (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/6) strekt ertoe een nieuw artikel 4 toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Art. 4. In artikel 218, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd door het decreet van 13 juli 2012, worden de woorden “artikel 180, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 180, §6”.”.

Voor de toelichting van dit amendement wordt verwezen naar amendement nr. 5.

Amendement nr. 3 tot invoeging van een nieuw artikel 4 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 5 (nieuw)

Amendement nr. 4 van de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel en Wilfried Vandaele (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/6) strekt ertoe een nieuw artikel 5 toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Art. 5. Dit decreet doet geen afbreuk aan rechten en verplichtingen die voortvloeien uit overeenkomsten die dienstenverdelers en televisieomroeporganisaties voor de inwerking-treding van dit decreet hebben gesloten, noch aan de handelingen die door de diensten-verdelers voor de inwerkingtreding van dit decreet zijn verricht, voor zover zij voor de inwerkingtreding ervan volledig zijn afgelopen.”.

Voor de toelichting van dit amendement wordt verwezen naar amendement nr. 5.

Amendement nr. 4 tot invoeging van een nieuw artikel 5 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 6 (nieuw)

Amendement nr. 5 van de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel en Wilfried Vandaele (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1703/6) strekt ertoe een nieuw artikel 6 toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Art. 6. Dit decreet treedt in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

De dienstenverdelers die vandaag al één of meer functionaliteiten zoals bedoeld in artikel 180, §2, aan de eindgebruikers aanbieden, beschikken over een periode van zes maanden na inwerkingtreding van dit decreet om voor die functionaliteiten een overeenkomst te sluiten met de betrokken televisieomroeporganisaties. Is na die termijn geen overeenkomst bereikt, dan vervalt het recht om deze functionaliteiten te gebruiken. De dienstenverdelers of de televisieomroeporganisatie kan vervolgens de bemiddelingsprocedure, vermeld in artikel 2, §4, opstarten.

Artikel 2, §4, treedt in werking de tiende dag na de bekendmaking van het besluit van de Vlaamse Regering bedoeld in artikel 2, §4.”

De heer *Philippe De Coene* licht de amendementen nr. 2 tot en met 5 toe, en stelt dat het voorstel van decreet geen afbreuk mag doen aan de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit overeenkomsten die de betrokken partijen vóór de inwerkingtreding hebben gesloten. Daarom wordt een overgangsmaatregel ingeschreven die stelt dat de dienstenverdelers die vandaag al een of meer functionaliteiten aanbieden, beschikken over een periode van zes maanden na inwerkingtreding van dit decreet om voor die functionaliteiten een overeenkomst te sluiten met de betrokken televisieomroeporganisaties. Deze bepaling wil een waarborg bieden voor het geval er geen akkoord is. Ook dan start de voorziene bemiddeling.

De heer *De Coene* wijst verder op een aantal belangrijke principes. Het is niet de bedoeling om functionaliteiten onmogelijk te maken voor de eindgebruiker. Door het invoeren van de redelijkheid, de proportionaliteit en de bemiddeling, willen de indieners van de amendementen aantonen dat het niet de intentie is dat de eindgebruiker over minder functionaliteiten beschikt. De ruimte om tot een evenwichtig en onderhandeld akkoord te komen, mag er in geen geval toe leiden dat de kostprijs voor de consument stijgt. Dit kostprijselement werd opgenomen wegens zijn maatschappelijk belang, en omdat het een veel gehoorde commentaar was. Er werd door sommigen zelfs gepleit om het kijk- en luistergeld opnieuw in te voeren. Dat is uitdrukkelijk niet de bedoeling, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks. Dit element werd in de toelichting bij de amendementen nr. 1 tot en met 5 opgenomen omdat de Vlaamse Gemeenschap nog niet bevoegd is. Het vormt wel een zekere garantie. Als er dossiers zouden worden ingeleid op andere bevoegdheidsniveaus, kunnen deze elementen mee in overweging worden genomen.

Amendement nr. 9 van de heren *Philippe De Coene*, *Veli Yüksel*, *Wilfried Vandaele*, *Bart Tommelein*, *Bart Caron* en *Jurgen Verstrepen* strekt ertoe in de bij amendement nr. 5 voorgestelde tekst van artikel 6, het tweede lid te vervangen door wat volgt:

“De dienstenverdelers die vandaag al één of meer functionaliteiten, zoals bedoeld in artikel 180, §2, aan de eindgebruikers aanbieden, beschikken over een periode van drie maanden na inwerkingtreding van dit decreet om een akkoord zoals bedoeld in artikel 180, §2, met de betrokken televisieomroeporganisaties te sluiten. Indien binnen de drie maanden geen akkoord kan worden gesloten, kunnen de partijen een beroep doen op de bemiddelingsprocedure zoals bepaald in artikel 180, §4. Indien de bemiddelingsprocedure niet leidt tot een akkoord tussen de partijen, dan vervalt het recht op het aanbieden van de betrokken functionaliteit door die dienstenverdelers.”

De heer *Wilfried Vandaele* verduidelijkt dat amendement nr. 5 voorziet in een periode van drie maanden om een vergelijk te vinden over het aanbieden van nieuwe functionaliteiten. Daarna zou de bemiddelingsprocedure in werking treden. Voor de bestaande functionaliteiten was er een onderhandelingsperiode van zes maanden voor het vinden van een vergelijk. Daarna zou de bestaande functionaliteit vervallen. Op voorstel van een aantal commissieleden werd met amendement nr. 9 de onderhandelingsperiode ingekort naar drie maanden zoals bij de nieuwe functionaliteiten. Daarna volgt een bemiddelingsperiode van drie maanden, waarin de functionaliteiten niet worden opgeschort. Er blijft dus een periode van zes maanden om naar een oplossing te zoeken.

De amendementen nr. 5 en 9 tot invoeging van een nieuw artikel 6 worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Vooraleer tot de eindstemming over te gaan, formuleren de commissieleden een aantal slotconclusies met betrekking tot het voorstel van decreet en de aangenomen amendementen.

De heer *Veli Yüksel* is tevreden over het uitgewerkte geamendeerde voorstel van decreet. Het auteursrechtelijke principe dat de zenders eigenaar zijn van hun signaal, conform artikel 185, paragraaf 1, van het Mediadecreet, wordt hiermee decretaal verankerd. Het geamendeerde voorstel van decreet biedt de zenders en de distributeurs een kader om onderhandelingen te voeren en om geschillen op te lossen.

Binnen het debat tussen believers en non-believers blijven echter nog een aantal pijnpunten. Vooreerst was er heel wat discussie over de vraag of de zenders hun toestemming moeten geven voor elke functionaliteit die de distributeurs aan hun televisiesignaal geven. De heer Yüksel vreest dat ondanks het voorstel van decreet de aanslepende onderhandelingen tussen de zenders en de distributeurs niet helemaal vlot zullen verlopen. De discussie gaat eigenlijk over commerciële onderhandelingen waarbij de overheid zelf geen betrokken partij is. De rol van de decreetgever beperkt zich tot het creëren van een kader voor die onderhandelingen. Hopelijk zullen de zenders en de distributeurs dit kunnen gebruiken om tot een billijke overeenkomst te komen. De zenders en de distributeurs moeten bij de onderhandelingen het eigenbelang overstijgen, want ze hebben elkaar nodig.

De kijker is niet betrokken bij de onderhandelingen tussen de distributeurs en de zenders. De betrokken partijen moeten er echter over waken dat de factuur voor de consument niet stijgt.

De grote bedreiging voor het Vlaamse audiovisuele systeem zit bij de buitenlandse zogenaamde over-the-topspelers zoals Netflix, Google TV, Apple TV en YouTube, en wellicht ook bij technologische evoluties die het de kijker in de toekomst nog veel gemakkelijker zullen maken om televisieprogramma's te bekijken zonder gebruik te maken van de producten van distributeurs. Op de uitdagingen die daarvan het gevolg zijn, heeft dit voorstel van decreet geen vat.

De Vlaamse overheid is niet als enige overheid bevoegd in deze kwestie. Het debat zal over enkele jaren opnieuw moeten worden gevoerd omdat Europa vermoedelijk nog andere pistes zal lanceren. De vraag is dus niet of deze thematiek opnieuw aan bod zal komen, maar wel wanneer. Intussen geeft dit voorstel van decreet een aantal richtingen aan om een oplossing te zoeken voor het voorliggende probleem. De heer *Jurgen Verstrepen* vindt het voorstel van decreet een unicum in Europa en zelfs in de wereld. Hij vraagt zich af waarom Vlaanderen, als enige regio in de wereld, dit op de agenda moet zetten. Hoewel hij geen probleem heeft met het principe van de signaalintegriteit of met het stimuleren van lokale producties, blijft voor hem de vraag bestaan waarom Vlaanderen een aanslepend conflict tussen distributeurs en zenders politiek regelt, terwijl beide privéondernemingen zijn. De spreker had soms het gevoel dat het Vlaams Parlement voor een bepaalde kar werd gespannen. Toch erkent hij dat de betaalmodellen ongewijzigd bleven en ziet ook hij hoeveel de distributeurs daaraan verdienen. Bedragen per zender en per kijker vallen te overwegen, maar er zijn andere uitwegen. In de Verenigde Staten werkt men niet met pakketten, maar beslist de kijker welke zenders hij neemt en hoeveel hij daarvoor betaalt.

De discussie over de decoder is volgens de heer Verstrepen achterhaald. Het is daarom een slechte beslissing om de ontwikkeling van interactiviteit op te sluiten in een voorstel van decreet, met mogelijk negatieve gevolgen voor iedereen. Hij wijst erop dat de mediaconsument zich ultraliberaal gedraagt in zijn keuze voor bepaalde toepassingen. De spreker waardeert wel de aandacht voor bemiddeling in het voorstel van decreet, hetgeen te verkiezen is boven een loopgravenoorlog. Hij is wel benieuwd naar de vorm die de onderhandelingen zullen aannemen en naar hun impact op de mediagebruiker. Wat als er geen akkoord bereikt wordt over de interactiviteit, die door de nieuwe generatie evident wordt bevonden? Het voorstel van decreet zal volgens hem snel moeten worden geactualiseerd.

Ook de heer *Bart Tommelein* betreurt dat de decreetgever moet tussenkomen in een discussie tussen commerciële maatschappijen. Het voorstel van decreet biedt wel een construc-

tieve oplossing voor dat escalerende conflict. Hij hoopt niettemin dat de instrumenten uit het voorstel zo weinig mogelijk hoeven te worden ingezet en dat de partijen zelf tot een oplossing zullen komen. Het belang van hun klanten – die ze uiteindelijk gemeenschappelijk hebben – moet vooropstaan. Hij deelt tot slot de mening dat nieuwe ontwikkelingen het voorstel van decreet snel zullen achterhalen.

De heer *Wim Wienen* is verbaasd dat beide voorgaande sprekers het voorstel van decreet niet echt nodig vinden. Dat het conflict al oud is, vindt hij geen reden om het te laten aanslepen. Hij stelt vast dat een voorstel van decreet met drie artikelen al een jaar lang wordt besproken. Hij begrijpt wel dat het onderwerp belangrijk is en dat hier veel belangen spelen, die het niet toelaten om over één nacht ijs te gaan.

Voor de heer Wienen is er niets mis met de bescherming van het Vlaamse aanbod op televisie. Het is niet voor niets dat in het Verdrag van Maastricht de subsidiariteit van cultuur is ingeschreven. Hij herinnert aan de resolutie over een culturele uitzondering in het handelsverdrag tussen de Verenigde Staten en de Europese Unie waarover in de commissie reeds werd gesproken (*Hand. VI. Parl. 2012-13, nr. 38/1*). Het behoud van de culturele identiteit is een zaak van algemeen belang en rechtvaardigt een ingreep in het vrije verkeer van diensten. De opmerking van de Raad van State is daarmee weerlegd.

De heer Wienen is ook verbaasd over de opmerking dat het voorstel van decreet snel achterhaald zou zijn, terwijl Europa een soortgelijke regelgeving aan het uitwerken is. Het is juist wijs om daar niet op te wachten. Het Vlaamse medialandschap is uniek in de wereld en moet bewaard blijven. Een vergelijk door onderhandeling is belangrijk, eventueel na bemiddeling en advisering. Alle betrokkenen moeten beseffen dat ze een maatschappelijke verantwoordelijkheid dragen en dat ze zich niet alleen op winstmarges mogen richten. De politiek mag niet bang zijn richting te geven. Het voorstel van decreet zal volgens hem niet zo snel achterhaald zijn.

De heer *Bart Van Malderen* verantwoordt de politieke tussenkomst in een conflict tussen private ondernemingen. Een maatschappelijk en economisch belangrijke sector wordt jarenlang beheerst door een uitzichtloos conflict. Scheefgetrokken verhoudingen brengen het voortbestaan van een televisiezender in het gedrang. Het voorstel van decreet creëert een kader voor eerlijke onderhandelingen. Dat is goed voor zowel de producenten als de consumenten. Het resultaat is uiteraard niet gegarandeerd, maar de amendementen schetsen wel een duidelijke en resultaatgerichte procedure.

Dat de evolutie doorgaat, ontkent de heer Van Malderen niet. Het principe van de signaalintegriteit is echter sterk genoeg om ongeacht de drager van het signaal overeind te blijven. De amendementen hebben de tekst van het oorspronkelijke voorstel van decreet verder verfijnd.

De heer *Wilfried Vandaele* erkent dat hij het voorstel van decreet aanvankelijk niet op gejuich onthaalde en dat er een jaar overheen is gegaan alvorens een compromis kon worden bereikt tussen de commissieleden. Dat gaf de spelers de tijd om zelf tot een akkoord te komen, maar dat is helaas niet gebeurd. De heer Vandaele is voorstander van kwaliteitsvolle, Vlaamse, Nederlandstalige producties, inclusief fictie waarvoor veel middelen nodig zijn. De amendementen bepalen dat extra opbrengsten besteed worden aan eigen kwaliteitsproducties – gebruikmakend van de Europese cultuurparagraaf. Als het niet lukt om binnen drie maanden tot een vergelijk te komen, begint een bemiddelingsfase van drie maanden, waarna men naar de rechtbank kan. Ook hij hoopt dat daar zo weinig mogelijk van gebruikgemaakt moet worden.

De heer *Bart Caron* verwijst naar zijn felle reactie op het initiële voorstel van decreet een jaar geleden. Gelukkig hebben de indieners de wijsheid gehad om de nodige tijd te nemen.

Het uitgangspunt van de fractie van de heer Caron was de vraag of de kijker met zo een voorstel van decreet gediend is op korte en lange termijn. Bij de originele tekst had hij daarover heel wat vragen. Een tweede uitgangspunt was de productie van Vlaamse televisie. Uit de hoorzittingen bleek dat de Vlaamse zenders klaagden over dalende reclame-inkomsten in de zendtijd rond Vlaamse fictie.

De vraag rees of een tussenkomst van de overheid in een geschil tussen de aanbieders en distributeurs wenselijk was. Het was duidelijk dat er een zekere marktverstoring was. Telenet werd anders bekeken toen het nog een Vlaams bedrijf was. Het wordt als een vreemd lichaam beschouwd sinds een Amerikaanse aandeelhouder de controle heeft en er een niet-Nederlandstalige CEO is. Dit heeft meegespeeld bij de subjectieve interpretatie van de al dan niet verstoorde machtsverhouding. De heer Caron heeft lang getwijfeld of de politiek de marktverhouding al dan niet moet reguleren. Er zijn tijdens de hoorzittingen een aantal onfrisse elementen naar boven gekomen die het beeld mee hebben beïnvloed. Een aantal zaken in de televisiesector dat nog geregeld moet worden, zoals de positie van de regionale omroepen, heeft dit dossier mee beïnvloed.

De heer Caron waardeert de openheid waarmee het dossier werd afgehandeld. Er is een kamerbreed akkoord over het principe van de signaalintegriteit. Over de functionaliteiten heeft iedereen een lang traject afgelegd. Hij hoopt dat het voorstel van decreet niet moet worden toegepast en dat de partijen onderling tot akkoorden gaan komen.

De technologische evolutie verloopt zo snel en heeft zoveel impact op de marktverhoudingen, dat het voorstel van decreet snel verouderd zal zijn. De heer Caron wil de zenders waarschuwen. Als zij de aanbieders tot iets dwingen via de strenge toepassing van functionaliteiten, zullen zij misschien wel meer geld krijgen, maar zullen ze echter ook veel kijkers verliezen. De echte vijand komt van de andere vormen van televisie. Het risico bestaat dat het vertrouwen in de lineaire televisie verdwijnt of daalt. In ieder geval gaat de technologische evolutie sneller dan de politiek. Zelfs als de zenders Stieve tv aanbieden, zal er concurrentie komen van de dienstenverdelers. De heer Caron kan dit alleen maar toejuichen.

Vlaanderen komt tekort op het vlak van het regulatorschap. Over de plaats, de opdracht en de rol van de Vlaamse regulator moet worden nagedacht. Die rol moet worden versterkt zodat een aantal bestaande conflicten kunnen worden beslecht. De toekomst laat zich niet voorspellen, maar het voorstel van decreet is een interessante en evenwichtige tekst geworden. De heer Caron hoopt dat dit ook zal blijken in de praktijk.

De heer *Philippe De Coene* is tevreden dat de heer Caron zijn initiële standpunt heeft bijgesteld. De spreker heeft zelden zoveel gedruis meegemaakt rond een initiatief. Hij leidt daaruit af dat er iets tot stand is gebracht met een zeker belang. De woorden ‘evenwicht’ en ‘billijkheid’ werden vaak bij de besprekingen gebruikt. De Vlaamse Gemeenschap heeft er baat bij om een regeling te treffen omdat ze ervoor verantwoordelijk is dat het landschap van de distributie gedomineerd wordt door een historisch monopolie. Het is niet verkeerd om vanuit die verantwoordelijkheid de billijkheid en het evenwicht te herstellen.

De toetsing en bespreking van het voorstel van decreet hebben inderdaad lang geduurd. Dit kwam mede omdat het debat in het begin vergiftigd werd. Men heeft de mensen willen wijsmaken dat functionaliteiten zouden verdwijnen of dat ze betalend zouden worden, alsof ze nu gratis zijn. Men heeft de initiatiefnemers in het defensief willen duwen door een egelstelling tussen de consument en de decreetgever te ontwikkelen.

De heer De Coene ging na hoe de facturatie van de distributeur aan de kijker tot stand komt. Ze is gebaseerd op een contract uit 1992 dat sindsdien nooit meer is aangepast, ondanks een totaal veranderd distributiemodel. De gefactureerde bedragen zijn echter ongewijzigd gebleven. De gemiddelde opbrengst per klantenrelatie is gestegen van bij het

begin van de digitale televisie van 25 euro tot 45,9 euro in het laatst gekende boekjaar. De makers van televisieprogramma's worden echter slechts marginaal vergoed.

De hoop dat het voorstel van decreet niet zal worden gebruikt, vindt de heer De Coene vreemd. Het voorstel van decreet zal precies worden gebruikt tijdens de onderhandelingen. Het is de intentie van de decreetgever om de billijkheid of het evenwicht te herstellen, en te vermijden dat de consument meer moet betalen of dat hem welke functionaliteit of technologie dan ook wordt onthouden.

De heer De Coene hoopt op betere verhoudingen in het televisielandschap. De audiovisuele sector en de omroepen moeten meer zuurstof krijgen. Via een hoorzitting met gesloten deuren had de spreker meer informatie willen krijgen. De initiële cijfers zijn echter nooit door iemand tegengesproken. Blijkbaar waren ze dan toch correct. Als een product verkocht wordt aan een prijs van 100, dan blijkt dat de maker daarvan slechts 4 percent krijgt. Hij hoopt dat hierin beterschap optreedt. Sommige commissieleden hebben aangedrongen op het toewijzen van de eventuele meeropbrengsten aan diegene aan wie het toekomt. De spreker is hiermee tevreden. De Raad van State adviseerde dit al. Met dit eenvoudige voorstel van decreet is er volgens hem een gedeeltelijke oplossing gevonden voor de problemen in de audiovisuele sector waar heel Europa momenteel mee worstelt.

De heer De Coene kent de vergoedingen die in een bedrijf – dat hem trachtte te beïnvloeden via lobbywerk – via aandeelopties worden uitgekeerd. Wat de decreetgever vraagt, is bijzonder redelijk. Van belang is een gezond en evenwichtig televisielandschap met correcte distributiemodellen. Het voorstel van decreet is een bescheiden poging om dat te realiseren, zowel op korte als lange termijn. Men zit hier in de unieke situatie dat de Vlaamse kijker voor 84 percent kiest voor de producten van de Vlaamse omroepen. Tot slot, is hij tevreden dat het geamendeerde voorstel van decreet door een grote meerderheid wordt gedragen.

4. Eindstemming

Het geamendeerde voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Philippe DE COENE,
voorzitter

Wilfried VANDAELE,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

CEO	Chief Executive Officer
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
SBS	Scandinavian Broadcasting Systems
UA	Universiteit Antwerpen
UGent	Universiteit Gent
VMMa	Vlaamse Media Maatschappij
VOTP	Vlaamse Onafhankelijke Televisieproducenten
VRT	Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie
VUB	Vrije Universiteit Brussel

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Artikel 180 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 180. §1. Dienstenverdelers geven de lineaire televisieomroepprogramma's die deel uitmaken van hun aanbod van televisiediensten in de Vlaamse Gemeenschap, onverkort, ongewijzigd en in hun geheel, door op het ogenblik dat ze worden uitgezonden. Dat geldt ook voor de bijbehorende diensten, vermeld in artikel 185, §1, tweede lid, laatste zin.

§2. Elke functionaliteit die een dienstenverdelers aan de eindgebruikers aanbiedt en die het mogelijk maakt om de in het eerste lid bedoelde lineaire televisieomroepprogramma's op een uitgestelde, verkorte of gewijzigde wijze te bekijken, is onderworpen aan de voorafgaande toestemming van de betrokken televisieomroeporganisatie. De voorafgaande toestemming is vereist van iedere televisieomroeporganisatie die onder het toepassingsgebied van artikel 154, eerste en tweede lid, valt.

De betrokken televisieomroeporganisatie en dienstenverdelers onderhandelen te goeder trouw en dienen hun toestemmingswijze op een redelijke en proportionele wijze uit te oefenen.

Wanneer een akkoord hierover leidt tot financiële vergoedingen van de dienstenverdelers aan de televisieomroeporganisaties, dan dienen die te worden aangewend voor Nederlandstalige Europese producties, overeenkomstig artikel 154.

De Vlaamse Regering kan nadere regels opleggen met het oog op de controle en/of de handhaving van deze regel.

§3. Functionaliteiten die afbreuk doen aan de redactionele autonomie en verantwoordelijkheid van de betrokken televisieomroeporganisaties kunnen altijd worden geweigerd.

§4. Indien er geen overeenkomst met betrekking tot de toestemming kan worden gesloten binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf het ogenblik dat de dienstenverdelers per aangetekend schrijven de televisieomroeporganisatie omstandig heeft ingelicht van zijn intentie tot het aanbieden van een functionaliteit waarvoor de toestemming vereist is van de televisieomroeporganisatie zoals vermeld in paragraaf 2, zullen de partijen een beroep doen op bemiddeling. De meest gerede partij zal daartoe per aangetekend schrijven gericht aan de voorzitter van de raad van bestuur van de Vlaamse Regulator voor de Media verzoeken om een bemiddelingsprocedure op te starten binnen een termijn van zeven werkdagen na ontvangst van dat verzoek. Een besluit van de Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels van de bemiddelingsprocedure, die maximaal drie maanden mag duren.

Indien de bemiddelingsprocedure niet leidt tot een akkoord tussen de partijen, formuleert de bemiddelaar een advies tot besluit van de bemiddelingsopdracht. De meest gerede partij kan de zaak aanhangig maken bij de bevoegde rechtscolleges.

§5. Dienstenverdelers maken commerciële communicatie die deel uitmaakt van hun dienst duidelijk als zodanig herkenbaar. De bepalingen van afdeling II. Basisregels bij het gebruik van commerciële communicatie, afdeling III. Commerciële communicatie over specifieke producten en afdeling IV. Commerciële communicatie die gericht is op minderjarigen, jongeren en kinderen, deel III. Radio-Omroep en Televisie, titel II. Bepalingen over Omroepdiensten, hoofdstuk IV. Commerciële communicatie zijn van toepassing op

de commerciële communicatie die dienstenverdelers brengen in hun eigen diensten aan de abonnees.

§6. Dienstenverdelers nemen alle redelijke technische maatregelen om ervoor te zorgen dat de toegang van minderjarigen tot omroepdiensten die hun lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling ernstig zouden kunnen aantasten, beperkt kan worden, of dat hun aanbod dergelijke diensten niet bevat en brengen de afnemers van hun diensten van deze maatregelen op de hoogte. Die verplichting is van toepassing op alle omroepdiensten in hun aanbod, en op de elektronische programmagids of andere audiovisuele of tekstgebaseerde informatie die deel uitmaakt van hun dienstverlening.”.

Art. 3. In artikel 216, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd door het decreet van 13 juli 2012, worden de woorden “artikel 180, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 180, §6”.

Art. 4. In artikel 218, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd door het decreet van 13 juli 2012, worden de woorden “artikel 180, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 180, §6”.

Art. 5. Dit decreet doet geen afbreuk aan rechten en verplichtingen die voortvloeien uit overeenkomsten die dienstenverdelers en televisieomroeporganisaties voor de inwerkingtreding van dit decreet hebben gesloten, noch aan de handelingen die door de dienstenverdelers voor de inwerkingtreding van dit decreet zijn verricht, voor zover zij voor de inwerkingtreding ervan volledig zijn afgelopen.

Art. 6. Dit decreet treedt in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

De dienstenverdelers die vandaag al een of meer functionaliteiten, zoals bedoeld in artikel 180, §2, aan de eindgebruikers aanbieden, beschikken over een periode van drie maanden na inwerkingtreding van dit decreet om een akkoord zoals bedoeld in artikel 180, §2, met de betrokken televisieomroeporganisaties te sluiten. Indien binnen de drie maanden geen akkoord kan worden gesloten, kunnen de partijen een beroep doen op de bemiddelingsprocedure zoals bepaald in artikel 180, §4. Indien de bemiddelingsprocedure niet leidt tot een akkoord tussen de partijen, dan vervalt het recht op het aanbieden van de betrokken functionaliteit door die dienstenverdelers.

Artikel 2, §4, treedt in werking de tiende dag na de bekendmaking van het besluit van de Vlaamse Regering bedoeld in artikel 2, §4.